

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 26 listopada 2019 r., w której EBC odmawia dostępu do jej akt sprawy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że EBC nie uwzględnił przysługującego stronie skarżącej podstawowego prawa podmiotowego dostępu do akt sprawy.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja EBC opiera się na zbyt wąskiej wykładni art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 ⁽¹⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja EBC naruszyła przysługujące stronie skarżącej prawo do odpowiednio uzasadnionej decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przysługującego stronie skarżącej prawa do bycia wysłuchanym.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że EBC naruszył zasadę *nemo auditur*.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2020 r. – Ascenza Agro i Afrasa / Komisja

(Sprawa T-77/20)

(2020/C 129/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ascenza Agro, SA (Setúbal, Portugalia) i Afrasa, SA (Paterna-Valencia, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i P. Sellar, Rechtsanwälte oraz Solicitor V. McElwee, Solicitor.

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niedopuszczalności i bezzasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu ⁽¹⁾;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Naruszenie istotnych przepisów proceduralnych, ponieważ pozwana nie spełnia obowiązkowych wymogów określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji nr. 844/2012^(?) (art. 12 i 13) i wydała zaskarżony akt na podstawie niepełnego oszacowania ryzyka. Oznacza to, że zaskarżony akt prawny nie jest oparty na ustawowo wymaganej kompletnej podstawie naukowej.
2. Naruszenie zasady przejrzystości w odniesieniu skarżącej wymienionej pod pozycją 1), ponieważ w żadnym momencie w toku procedury odnowienia nie zwrócono jej uwagi na to, że istnieją inne zastrzeżenia niż te, które zostały skomentowane w trakcie konsultacji społecznych albo wyrażone w ramach wniosku EFSA o przedłożenie dodatkowych informacji zgodnie z art. 13 ust. 3.
3. Naruszenie istotnych przepisów proceduralnych, ponieważ zaskarżony akt prawny jest oparty na dwóch opiniach EFSA zamiast na sporządzonym przez EFSA standardowym sprawozdaniu z weryfikacji i skarżąca wymieniona pod pozycją 1) nie mogła przedłożyć jakiegokolwiek stanowiska naukowego aby dokonać przeanalizowania obaw pozwanej.
4. Naruszenie zasady ostrożności: Zaskarżony akt prawny jest oparty na zasadzie ostrożności, która została zastosowana niezgodnie z prawem względem substancji chloropiryfosu metylowego, ponieważ skarżąca wymieniona pod pozycją 1) przedłożyła istotne dane, które – po ich przeanalizowaniu – ujawniły negatywne wyniki, tak że wymogi zasady ostrożności zostały spełnione. Ponadto zasada ostrożności może zostać zastosowana wyłącznie wtedy, gdy przeprowadzi się i zakończy ocenę ryzyka. W niniejszej sprawie jednak nie dokończono oceny ryzyka a sama zasada ostrożności stanowiła podstawę wniosku dla oceny ryzyka.
5. Oczywisty błąd w ocenie, ponieważ pozwana przy przyjmowaniu zaskarżonego aktu prawnego wzięła pod uwagę nieistotny czynnik. Został on przyjęty w drodze procedury komitetowej wymagającej kwalifikowanej większości głosów w Stałym Komitecie ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz (SCoPAFF). Ze względu na zbliżające się wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (tzw. Brexit) przedstawiciel Zjednoczonego Królestwa nie uczestniczył w posiedzeniu SCoPAFF w dniu 6 grudnia 2019 r. i zamiast tego udzielił Finlandii pełnomocnictwa do głosowania. Pełnomocnik Zjednoczonego Królestwa nie uczestniczył w posiedzeniu, ponieważ pod koniec sierpnia 2019 r. rząd Zjednoczonego Królestwa ogłosił nową politykę dotyczącą udziału tego kraju w posiedzeniach komitetów naukowych UE. Okoliczność, że Finlandia – a tym samym również pozwana – uwzględniła politykę motywowaną Brexitem oznacza, że przy wydaniu zaskarżonego aktu wzięto pod uwagę czynnik nieistotny.
6. Naruszenie zasady dobrej administracji: Pozwana i EFSA stały na stanowisku, że chloropiryfos metylowy mógłby wzbudzać obawy zdrowotne i zorganizowały w tym celu spotkanie ekspertów, po którym zwrócono się do państwa członkowskiego będącego sprawozdawcą o przeprowadzenie dalszych poszukiwań literatury w celu potwierdzenia tych obaw. Badanie to doprowadziło do przyjęcia decyzji na podstawie badań niezgodnych z wymogami, bez umożliwienia skarżącej wymienionej pod pozycją 1) przedstawienia uwag w sprawie.
7. Wniosek odnośnie do genotoksyczności jest prawnie nie do przyjęcia: Wniosek pozwanej, że chloropiryfos metylowy jest potencjalnie genotoksyczny, wynika z niezgodnego z prawem nadużycia podejścia opartego na analogii i na ocenie opartej na dowodach.
8. Wniosek odnośnie do neurotoksyczności rozwojowej jest nieuzasadniony pod względem prawnym: Pozwana wyraziła obawy w odniesieniu do neurotoksyczności rozwojowej chloropiryfosu metylowego w oparciu o analogię ustaloną między chloropiryfosem metylowym a chloropiryfosem etylowym i związkami fosforoorganicznymi, bez wskazania w jaki sposób i na jakiej podstawie owa analogia jest właściwa z naukowego i prawnego punktu widzenia.

9. Naruszenie przepisów dotyczących zaklasyfikowania jako działające szkodliwie na rozrodczość, kategoria 1B: Pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia (WE) nr. 1272/2008 ⁽³⁾ w zakresie, w jakim wskazała, że zaklasyfikowanie chloropiryfosu metylowego jako działającego szkodliwie na rozrodczość, kategoria 1B, mogłoby być odpowiednie. To stanowisko opiera się na niezgodnym z prawem i niedostatecznie uzasadnionym analogicznym zastosowaniu rozporządzenia.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/17 z dnia 10 stycznia 2020 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej chloropiryfos metylu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2020, L 7, s. 11).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 2012, L 252, s. 26).
- (³) Verordnung (EG) Nr. 1272/2008 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Dezember 2008 über die Einstufung, Kennzeichnung und Verpackung von Stoffen und Gemischen, zur Änderung und Aufhebung der Richtlinien 67/548/EWG und 1999/45/EG und zur Änderung der Verordnung (EG) Nr. 1907/2006 (ABl. 2008, L 353, S. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2020 r. – AI/ ECDC

(Sprawa T-79/20)

(2020/C 129/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AI (przedstawiciel: L. Levi i A. Champetier, adwokaci)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej z dnia 5 kwietnia 2019 r. w przedmiocie jego wniosku o udzielenie wsparcia z dnia 10 kwietnia 2018 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 listopada 2019 r. oddalającej jego zażalenie z dnia 5 lipca 2019 r.;
- zasądzenie odszkodowania, które można oszacować ex aequo et bono na kwotę 75 000 EUR;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku dbałości.